

Albina

Revista Enciclopedică Populară

Apare în fie-care Duminică

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin, pe an Lei 8
 » » 6 luni » 3 | Un număr. 15 bani
 Pentru comenziuri 1 leu înia. Mica publicitate 5 bani cuvintul
 Manuscrisurile nepublicate se ard.



Comitetul de Redacție:

Ion Kalinderu

P. Carboviceanu
S. Coșbuc
J. Otescu
P. Dulfu



Colonel P. V. Năsturel
G. Adamescu
V. S. Moga
N. Nicolaescu
Gr. Teodossiu

Const. C. Popovici-Cască.

SUMARUL: Scrisoarea M. S. Regelui către d-l Dimitrie A. Sturdza președintele consiliului de miniștri. — *P. Dulfu*, Unei mame. — *G. Coșbuc*, Bolnavul din Vitesda. — *T. Dușescu-Dușu*, Cuvintaro rostită în fața Mărilor Lor Principilor moștenitori ai României cu prilejul împlinirii unui sfert de véc de neastărnare, la 10 Maiu 1902, în sala teatrului național din București. — * * * O catastrofă îngrozitoare. — Cuvintarea M. S. Regelui la distribuirea noilor drapеле. — *De la Corod*, O serbare înălțătoare. — *I. Kalinderu*, Incursajarea creșterii vitelor. — * * * Inmormântarea unui veteran din războiul Independenței. — Informațiuni. — Lista de tragere a loteriei «Școala Italiană din București». — Societăți economice la sate. — De la Cocioc. — De la sate. — Apel — Mulțumiri. — Posta administrației. — Sfaturi: Mijloc de a apăra vitele de înțepăturile muștelor columbace. — Pentru îndepărtarea a tot felul de pete.

Ilustrațiuni: Vederea Teatrului Național în ziua serbării. — Un vulcan în erupțiune — Un munte de construcțiune vulcanică. — Jurământul de alianță al lui Mihail cu Sigismund Batori și Ștefan Răsvan.

Eforia Spitalelor Civile din Bucuresci.

PUBLICAȚIUNI

În ziua de 5 Iunie 1902, orele 3 p. m. se va ține licitație publică, cu oferte închise, la Eforie, pentru arendarea pe un nou period de 10 și 15 ani, a moșiei: Vêrêscî din județul Ilfov, comuna Verescî Obedeni; iar în cazul când nu se vor prezintă concurenți cu oferte închise, se va ține licitație publică orală în ziua de 6 Iunie a. c. orele 3 p. m.

Domnii concurenți spre a pute lua parte la licitație vor trebui să depună garanție provisorie lei 16.500.

* * *

În ziua de 8 Iunie 1902, orele 3 p. m., se va ține la Eforie licitație publică orală, pentru vânzarea spre exploatare a următoarelor porțiuni de pădure:

Județul Prahova.—701 brați din pădurea Măneciurile, punctul Valea Popei, com. Măneciu-Ungureni, exploatabili într'un an, garanție provisorie lei 1.000; 2.114 brați din pădurea Măneciurile, punctul Valea Buștureilor, com. Măneciu-Ungureni, exploatabili în 2 ani, garanție provisorie lei 1.500; 2.507 brați din pădurea Măneciurile, punctul Valea O-rățiilor, com. Măneciu-Ungureni, exploatabili în 2 ani, garanție provisorie lei 1.500.

Județul Muscel.—1.030 brați (parte căduți, parte uscați în picioare) din pădurea Clăbucetu, com. Nucșora, exploatabili într'un an, garanție provisorie lei 400.

Condițiunile generale pentru exploatarea acestor arbori sunt cele publicate în «Monitorul Oficial» No. 174 din 1901, iar cele speciale, precum și ori-ce alte informațiuni, se pot lua la serviciul Bunurilor Eforiei, în zilele și orele de lucru.

* * *

La 1 Iulie 1902, orele 10 a. m., se va ține licitațiune la Eforie, pentru construcția din nouă a unui pavilion provisoriu la sp. Mărcuța, care după devis se urcă la suma de lei 14.976, bani 66.

Doritorii sunt invitați ca în sus citata zi și oră să-și prezinte ofertele d-lor sigilate însoțite de o garanție provisorie de 5 la sută, cunoscând că garanția definitivă va fi de 6 la sută.

* * *

La 2 Iulie 1902, 10 a. m., se va ține licitație la Eforie pentru procurarea pânzeturilor necesare Depositului Eforiei, în exerc. 1902—1903.

Caetul de sarcini modelele precum și ori-ce alte informațiuni se pot vedea în ori-ce zi și, oră de lucru, la serviciul bunurilor eforiei.

* * *

La 1 Octombrie 1902, orele 2 p. m. se va ține concurs la Eforie pentru 14 posturi de Interni în medicină.

Condițiunile de admisibilitate și programa sunt publicate în «Monitorul Oficial» No. 278 de la 11 Martie 1900.

Registrul pentru înscrierea candidaților se află deschis în ori-ce zi și oră de lucru la Eforie, și se va închide în ziua de 27 Septembrie, 1902, orele 6 seara.

* * *

La 15 Octomvrie 1902, orele 2 p. m., se va ține concursul de externat în medicină.

Condițiunile de admisibilitate și programa sunt publicate în «Monitorul Oficial» No. 278 de la 11 Martie 1900.

Registrul pentru înscrierea candidaților se află deschis în cancelaria Eforiei, în ori-ce zi și oră de lucru, și se va închide în ziua de 11 Octombrie 1902, orele 6 seara.

Art. 68—79 din legea comptabilităței publice sunt aplicabile acestei licitațiuni.

Majestatea Sa Regele a adresat Domnului Dimitrie A. Sturdza, Președintele Consiliului de Miniștri, următorea scrisore:

Scumpul meu Președinte al Consiliului,

Memorabila aniversare de 25 de ani a proclamărei Independenței, măreț sərbătorită de națiune și armată, Mi-a dovedit odată mai muft cât de adînc este sădită în conștiința tuturor recunoștința pentru acei cari au contribuit la redobândirea drepturilor strămoșesci, și cât de viu și călduros este simțimîntul patriotic care înflăcărează inima poporului român.

Mărturisirile nenumărate de dragoste și devotament ce Ni s'au dat cu acest prilej din tôte părțile României atât Mie, Familiei Mele cât și frumoșei noastre armate, sunt nepus de scumpe sufletului Meu de Rege și Ostaș, căci în aceste momente simt că dorul Meu de bine este recunoscut și împărtășit de Țara intrégă.

Acum, când se sərbătorește acest însemnat period al istoriei noastre, care ne-a dat neatárnarea și a redeșteptat conștiința națională, nu Mă pot oprî de a-Mi arătă încă odată, către iubitul Meu popor și vrednica Mea armată, simțimintele Mele de recunoștință și de mândrie pentru acest frumos trecut, intrupat în vechile stéguri, — mōște sfinte încununate cu gloria Patriei, — care pentru cea din urmă oră au lucit sub ochii noștri mișcați.

Te rog, scumpul Meu Președinte al Consiliului, să fi interpretul acestor simțiminte pe lângă Corpurile constituite, autoritățile Statului, tôte persōnele cari s'au grăbit a Ne reînoui devotamentul lor, precum și pe lângă cetățenii iubitei Mele Capitale, al căror patriotic avent, în această împrejurare, s'a rostit mai vedit și mai călduros, arătându-le că amintirea acestei țile solemne va rămâne de-a pururea viue în sufletul Meu recunoscător.

Dumneșeu să păzescă și să ocrotescă prea iubita noastră Românie.

Primesce, scumpul Meu președinte al Consiliului, încredințarea simțimintelor de afecțiune ce-Ți păstrez.

Bucureșci, 11 Maiu 1902.

CAROL.

UNEI MAME

Sperate, baluri, — câte vrei!
La ele lumea cum se 'ndesă!..
Tu liniștită stai acasă
Între micuții scumpi ai tăi.

Pe rînd ei vin ca să-î desmierdî,
Și rîd și sar de bucurie;
Iar tu-î privești — cu ce mîndrie!
De dragi ce-ți sunt, din ochi îi pierdî.

Ca zîmbetul lor dulce, blînd,
Nimic pe fața pămîntescă
Nu pôte să-ți înveselescă
Mai mult și inimă și gând.

Di-nópte, séra, diminéța,
Cu dînșii decî mereu tu ești,
Căutînd de rele să-î păzesci,
Și să le faci senină viața.

Vîneze obștea mulțumire
'Nafară de al casei prag!
Tu cauți din cuibușoru-ți drag
Să faci un raiu de fericire.

Pe-ai tăi, pe-ai tăi să-î fericesci
Cu fapta, cu povățuirea:
Acésta ți-este fericirea,
Și numai pentru ei trăesci.—

Ferice dară de ai tăi!
Și 'nchinăciune ție 'n lume,
Cea mai duiósă dintre mume!
Cea mai cuminte 'ntre femeî!

Tu priceput-ai rostul firii;
Ca tine multe când ar fi,
Un sóre nou ar răsări
Măreț pe cerul omenirii.

P. Dulfu.

Bolnavul din Viteșda.

In curtea caselor lui Caiafa s'auđiaŭ sgomote mari de multe guri, ale servitorilor și ale poporului ce se adunase pe drum, urmărind cohorta ce-adeucea pe Iisus de la Hana. Unii țineaŭ parte învătătorului din Galilea, alții îl huliau, iar ostașii romani cu lungile lor sulii în mână se trudeau de gēba să astîmpere neorînduiala din curte.

Iar în casă cărturarii chinuiau pe blândul Fiŭ al omului cu nesfârșitele lor întrebări, și aduceau mărturii mincinoșe împotriva lui, și nu erau mărturisirile lor la fel. Și eră întristat de mörte sufletul lui Iisus.

Un om eră în mulțime, care privea fix înainte, în fața lui Christos, și par-că voia să-i vadă din față, ce i se petrece în suflet. Și a vădu, că loviturile ce le primiă în cöste ca să răspundă la ticăloșele întrebări, nu aprindeau de mânia fața lui Isus, și a vădu că atunci când l'au pălmuit și l'au scuipat, îndelung-răbdătorul fiŭ al Omului n'a scos nici un vaet de durere, și a vădu că nici în ochii lui ură nu este, nici în glasul lui tânguire. Dar ochii îi erau plini de lacrimi — lacrimi în ochii lui Dumneđu! — pornite din sufletul cel umilit și batjocorit, și erau lacrimi ale milei celei fără de margini ale Mântuitorului.

Atunci omul și-a făcut loc prin mulțime, a venit la Iisus și prindēdu-i mâna, a strigat întors spre marele arhiereu:

— Intr'adevăr, fiul lui Dumneđu este!

S'a cutremurat Caiafa, s'a mișcat mulțimea, trăsniță de vorbele spuse cu atâta convingere, iar Iisus uitându-se la om, a đis:

— Cine ești tu omule, că nu te cunosc?

— Te cunosc eu, iubitorule de ómeni și a-tot-iertătorule mântuitor de suflete. Am auđit câte le-ai spus tu mulțimii până acum, și nu te vădușem. Acum te-am vădu, și te cunosc.

Atunci unul dintre Iudei s'apropie, cu ochii schinteind de ură și de mânia, și despărțind cu silnicie grabnică mâna aceluși om de mâna lui Isus, scuipă pe Mântuitorul și pălmuindu-l, îi đise:

— Dacă ești tu fiul lui Dumneđu, spune cine te-a pălmuit?

Iisus i-a privit în față, l'a cunoscut, apoi și-a întors capul și a suspinat.

— Spune! đise omul iarăși. Dar Iisus n'a spus. De ce să spuie și cui? De ce s'arate lumii mișelia acestuși om, vai, nu a unuși singur om, ci a omenirii întregi. Atâta rușine nu

putea să-i facă omenirii tocmai el, care a murit pentru păcatele ei. Și n'a spus. S'a întors numai și a suspinat.

Și cu ochii sufletului său, Iisus se vedea suindu-se spre Ierusalim, pe vremea când era o mare sărbătoare a Iudeilor. Și era în Ierusalim o scaldătoare numită a Oilor, care se chiamă pe evreesce Vitesda. Acolo erau mulțime de bolnavi, și orbi și schiopși și uscați, așteptând mișcarea apei, căci un înger venia din vreme în vreme și intrând în apă tulbură apa. Și cine intră în apă atunci, se făcea sănătos. Și se vedea Iisus pe sine-și cum merge în scaldătoare și vede acolo un om paralytic, care de trei-deci și opt de ani zăcea așteptând tulburarea apei. Și-i duse bolnavului: Vrei să fii sănătos? și răspuse bolnavul: «Eū n'am pe nimeni, să mă ajute ca să intru în apă, când se tulbură. Toți aceștia au pe cine-vă. Am vădut de trei-deci și opt de ani atâtea rînduri de omeni făcându-se sănătoși, singur eū dintru început până astăzi stau și mă uit la alții, căci singur n'am putere să intru în apă, și nimeni nu vrea să m'ajute!» Și i-a dis Christos: Să te ajut eū! Scólă-te din pat și mergi! Și s'a făcut sănătos omul acela, și era într'o Sâmbătă, și i-a mulțumit lui Iisus cu plânset mare.

Și acum, acum paralyticul din Vitesda, sta în fața mântuitorului său, și palmuindu-l și scuipându-l, îl întrebă:

— Dacă tu ești fiul lui Dumneșeu, spune cine te-a palmuit? Spune!

Și Iisus a tăcut și n'a spus. A plecat capul și s'a rugat pentru sufletul acestui uitător a binelui. Apoi ridicând repede capul a privit împrejur, căutând par-că pe cel ce ar vrea să-l mă palmuiască. Cine scie! Póte iată-l și pe acela care ședeà orb lângă cale cerșind, pe când Iisus se apropià de Ierihon, și strigà: Fiule a lui David, miluesce-mă, iar fiul lui David a rostit neuitatele cuvinte: credința ta te va mântui. Cine scie! Póte va veni să-l palmuiască și acela pe care l'a găsit Iisus pe când ieșise din laturea Tirului și a Sidonului, și a venit la marea Galileei, în mijlocul laturei Decapoliei. Surd era acela și vorbià cu anevioie și l'a rugat să-și pue mâna pe dînsul, iar Iisus căutând la cer a suspinat, și i s'a deschis celui surd auđul și i s'a deslegat legătura limbii și vorbià bine.

Póte și alții, și alții, și cel din laturea Gadarenilor, care aveà lăcașul său în morminte, și nimeni nu putea să-l lege nici în lanțuri, căci legat fiind, rupea și lanțuri și cătușe și pururea și ziua și noaptea era prin munți și printre morminte strigând și lovindu-se cu pietre. L'a făcut sănătos Iisus, dar pentru ca să nu vie și el să răsplătescă vindecătorului său cu palme, ca și paralyticul din Vitesda!

Ar fi putut să vie toți, să-l palmuiască și să-l întrebe: cine suntem? Căci Iisus n'ar fi răspuns, și chiar de-ar fi răspuns, póte-ar fi dis și el ca Petru: Nu-l cunosc pe omul a-

cesta. Și precum Petru a eșit afară și a plâns amar, așa ar fi plâns Iisus, pentru-că se lepădă de semenii săi pentru a căror mântuire, a suferit batjocura și mórtea.

G. Coșbuc.

CUVÎNTARE

ROSTITĂ ÎN FAȚA

MĂRIILOR LOR PRINCIPILOR MOȘTENITORI AȘ ROMÂNIEI

CU PRILEJUL ÎMPLINIRII UNUI SFERT DE VEC DE NEATÎRNARE, LA 10 MAIU 1902,
în sala teatrului național din București.

Măriile Vóstre,

Fiind-că se împlinesc două-zeci și cincî de anî de când nu mai suntem birnicii nimului și de când, din mila lui Dumneđu, s'a revér-sat iarăși în vatra românească tihnă și voe bună, să ne îngăduiți să Vă spunem și noi cuvînt de cinste Măriilor Vóstre, pe cât ne-o tăia capul și precum se cuvine să ne fie vorba față cu mai Marii noștri.

Meșteșugit n'o să ne fie cuvîntul, dar om căuta să ne fie graiul ales și dulce; și ce spune-vom Măriilor-Vóstre să fie pornit din inimă românească: să ne șadă bine și nouă față cu așa Inalți Ascultători, să Vă șadă bine și Măriilor-Vóstre cu așa supuși.

Nu de necazurile și nevoile nóstre — cari de la Dumneđu sunt ci nu de la ómenî — vom grăi Măriilor-Vóstre; fiind-că urare vrem s'aducem Vitézului și Înțeleptului Domnitor și Rege, iar nu tânguire.

Căci nu se cade la ăi mare, când sərbătórea némului se prăznuesce, să ne lăsăm slăbiciunilor nóstre trupesci și să ne înveninăm inima cu din amărăciunea traiului lumesc; ci la izvorul limpede și rėcoritor al veseliei să ne adăpăm sufletul, și buzele nóstre să grăiască: Osană Celui ce su sabia, în fruntea oștilor românești, a cucerit Neatîrnarea némului și din vitejia Lui a făcut scut hotarelor.

Sunt trei-zeci și șese de anî de când 'I-a ajutat Dumneđu să calce pe pămîntul țării românești.

Când a pășit peste hotarul nostru a trebuit să scie bine că n'o să-I fie ușoră trebă să domnească peste o țară — mănósă din harul Domnului — dar peste care multe vifore s'au abătut, de n'am putut să năzuim și noi, mai ca lumea, către văzduhuri senine, la care alte norode au ajuns înaintea noastră.

Și S'a încrețut în virtutea norodului românesc, S'a îndrăgostit de câte isprăvi fac cinstea și mândria némului și se găsesc pecetluite în chrisóve și dăltuite pe lespeđi; a venit flăcăiandru de douăzeci și șapte de ani; S'a deslipit, în toiul tinereții, de plăcerile lumii aceștia; 'Și-a pus mintea fragedă la muncă: și din vrerea Atotputernicului 'I-a fost munca spornică și, uite, astăzi a cărunțit pe tronul Basarabilor și al Mușaiilor.

Ne e drag că îl vedem nins p'în pletele argintii și ne rugăm și noi,ăștia mai bătrîni să ne facă Dumneđeu parte să'L vedem alb colilie, spre fala tronului regal de Măria Sa întemeiat, și ca să rămâie pildă pururi la copii de copiii noștri domnia fericită a Celui mai fericit Voivod al némului românesc.

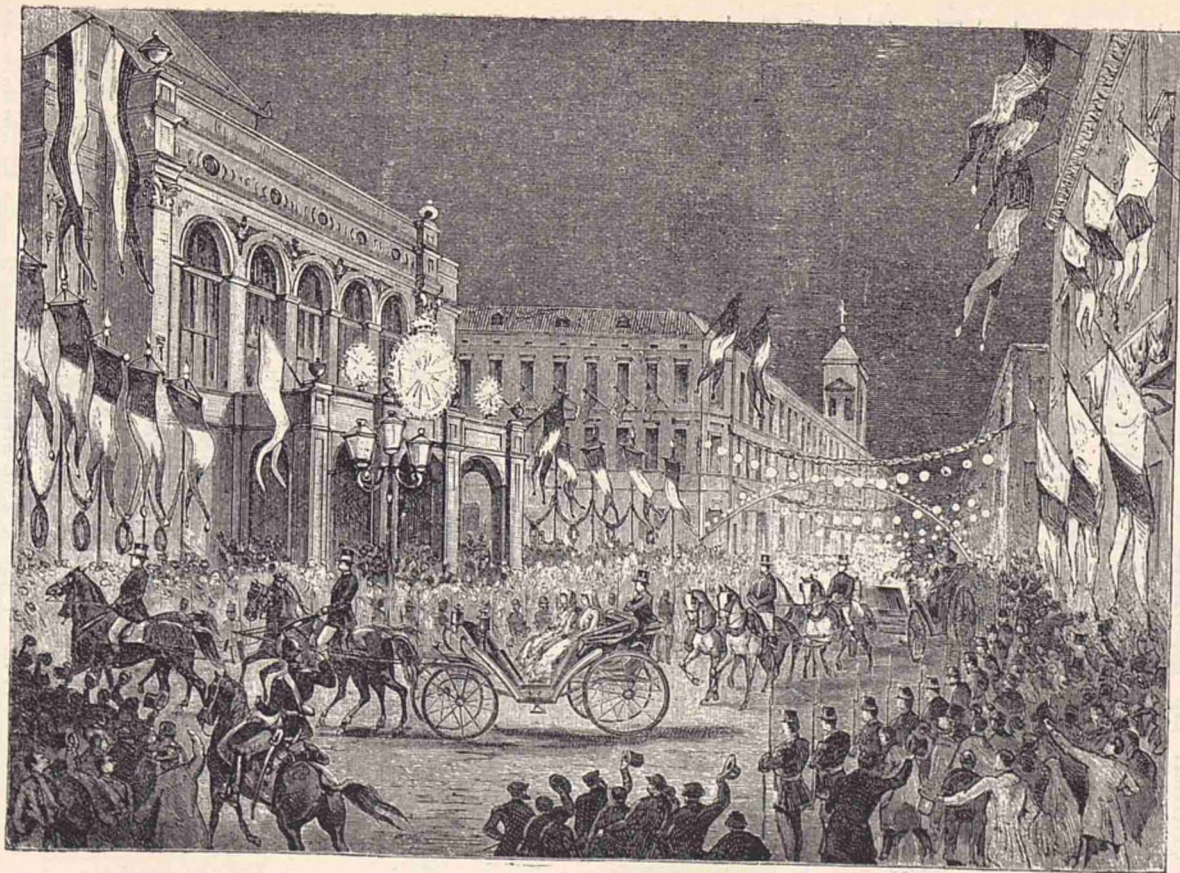
A găsit țara frămîntată de patimi și pusă sub epitropia împărățiilor străine, cari — dreptul lui Dumneđeu — nu se prea prăpădeau de dragostea noastră; iar noi, biet, ne mângâiam cu cântecul:

Dragostea de la vecini
Ca umbra de mărăcină,
Când gândesc că te umbresce
Ea mai rău te dogoresce.

Și după unsprezece ani de domnie, bizuit pe dragostea de țară a fruntașilor némului ce'și pusese nădejdea în Măria Sa și întemeiat pe vitejia urmașilor lui Ștefan și Mihaiu, 'Și-a rînduit oștile cum scia că se cuvine unui Voivod tînăr și vitez; a tras sabia și a pus să grăiască gurile de foc ale tunurilor.

Minune dumneđească s'a arătat atunci lumii de pe lume!

Românul și-a îndreptat trupul gârbovit de jugul



Vederea Teatrului Național în ziua serbării.

împărăției turcesci și a cuprins cu ochi-i totă nemărginirea albastră pe care răsărise sôre nouă de mântuire! Pe mândrele plaiuri a răsunat iarăși buciul de biruință și Vulturul cu crucea'n gură, rotindu-și sborul din hotare la hotare, a vestit pretutindenî învierea némului românesc!

Măriile Vóstre,

Precum dicea Măria Sa Vodă Carol acum douăzeci și cincî de ani în Sfatul țării, a fost rînduală cerescă în alegerea Măriei Sale ca Voivod al némului românesc.

Ursit a fost să Se nască la izvorul Dunării; și când 'I-a venit vremea de domnie, aidoma ca Făt-frumos din basme, S'a coborît de-alungul apeî la vale, către sôre răsare, și 'Și-a statornicit scaun domnesc la gurile rîului ce Îl scăldase la obîrșia lui.

A venit în mândra țară
Unde cum dă 'n primăvară,
De cu zori într'asfîntit
Sună codru 'ntinerit
Și de doină și de dor
Și de ropot de izvor.
A venit în mândra țară
Unde 'n orî-ce primăvară,
Peste holde aurii,
Cântă stol de ciocârlii
Și prin luncile cu flori
Ștoluri de privighetori.
Iar de dragul Lui și al țării,
Înălțată 'n slava zării,
Ne-a sosit voios în tómnă
Mîngăioasă noastră Dómnă,
Să ne tórcă doine dragi
Pe sub bolțile de țagi.
Dar când lumea huzuresce
Celui Vodă nu-I tihnesce,
Căci ar vrea moșia Lui
Să rămăe némului
Neatîrnată, mântuită,
Căci o scie strejuită
Tot de piepturi oțelite,
Tot de flinte ghintuite.
Și pe gînd S'așterne: — „Oare,
„Pomenitu-s'a sub sôre

„Neam fruntaș să stea 'n robie
 „Rușinosă pe vecie ?“
 ... Și-a sunat din corn odată
 Și-I răspunse țara totă.

Și-al robiei blestemate ruginit de vremuri lanț
 L-a svîrlit de pe grumajii falnicului Dorobanț.
 Iar norodul ce-atinsese al menirei sale țel
 A 'ncins fruntea Lui regescă cu corônă de oțel.

* * *

Și-acum, dați îngăduire, să-I aducem închinare,
 Cum se cade Celui care ne e Vodă Bun și Mare:

Să trăiască 'n cinstea țării!

El, Voivodul Neatîrnării!

Verse Pronia asupra'I har să'I iasă tôte 'n plin
 Lui și Vouă Urmași mândri — pururea și'n veci —

Amin!

T. Duțescu-Duțu.

6 catastrofă îngrozitoare.



În ziua de 7 Maiu a. c, vulcanul *Pelée* a distrus cu desăvîrșire orașul maritim *St. Pierre* (St. Petru) din insula Martinica, (America) proprietate franceză.

Încă de la 4 Maiu vulcanul fierbea, două zile lava curgea într'una, apoi isbucni cu o putere ne mai pomenită. Foc și cenușă aprinsă acoperi orașul și în câte-vă minute peste 30.000 de oameni fură înmormâtați de vii. În port se găseau 18 vapore, pe care ploia de foc le aprinse și le arse, căci totul s'a petrecut cu așa iuțală încât ele n'au avut nici timpul să tae lanțurile de la ancore și să plece. Incrucisătorul «Luchet» care venise în ziua aceea spre port n'a putut să se apropie, de ore-ce vulcanul arunca nu numai lavă fierbinte, dar stânci întregi la depărtări mari. Abia 33 de oameni au putut scăpa cu luntrile la largul mării, cari au fost luați de vaporul «Luchet». La Sta. Lucia a sosit vaporul «Rodam» fără ancoră și fără lanț și numai cu o parte din personal, cei mai mulți au fost uciși de lavă, alții au sărit în mare și s'au înecat. În Franța întregă e o jale de nedescris. Lumea întregă e uimită de această îngrozitoare catastrofă.

Acest grozav cataclism nu se pôte compara de cât pôte cu cel suferit de Herculani și Pompei — acolo însă cea mai mare parte din locuitorii au avut timpul să fugă — și cu teribilul cutremur de pământ din Lisabona, de la 1755, care a făcut 40.000 de victime și care a inspirat lui Voltaire o poemă filosofică, rămasă celebră.

Vulcanul *Pelée* nu mai da semne de activitate din 1851; în acel an, un puternic cutremur de pământ, care a produs daune mari, a fost urmat de formarea a două cratere pe muntele *Pelée*.

Insula Martinica e de construcțiune vulcanică și e străbătută în totă lungimea ei de o creastă muntosă, al cărei principal vîrf, acela al vulcanului în chestiune, ajunge la 1350 metri înălțime. Această origine vulcanică expune mult insula, după cum de altfel tot restul achipelagului Antilelor, la dese cutremure. Cel mai desastros fu acel din 11 Ianuarie 1839, care a distrus aprópe cu totul orașul Port-de-France.

St. Pierre eră cel mai mare oraș al posesiunilor franceze în America; aveă 27.300 locuitori; insula Martinica, cea mai importantă din Antilele franceze, are o suprafață de 986 kilometri pătrați și 180.000 locuitori; e împărțită în două departamente, Saint-Pierre și Port-de France; are o climă foarte rea, produce cafea, zahăr, bumbac, tutun, etc.; exportățiunile întrec cu 34 milioane franci valoarea importațiunilor.

Portul Saint-Pierre nu e apărat de cât de nisce forturi neînsemnate. Golful din St. Pierre e vizitat de nave franceze și engleze. Orașul posedă numeroase depozite de cărbuni.

El e unit cu Port-de-France, cu un serviciu zilnic de vapóre și prin telegraf, singura linie telegrafică din Martinica, care are o lungime de 32 kilometri.



Un vulcan în erupțiune.

Călătorii cari au vizitat Antilele, spun că se pot vedé pe multe coline vecine schelete de vase mari, aduse acolo acum 25 ani, de nisce valuri monstruoase.

În insulă se credea că vulcanul de pe muntele Pelée e stins pentru tot-deauna.

Craterul, la 1350 metri înălțime, e ocupat de un lac. La piciorul muntelui se află un izvor termal, (cald) mult căutat de bolnavii din Martinica.

Catastrofa din Saint-Pierre și activitatea vulcanică semnalată în toate Antilele ar confirma teoria că insulele sunt ultima rămășiță a unui continent dispărut și că sunt destinate a fi, într'o zi sau alta, înghițite de mare. Se povestesc că un profet negru din Haiti a anuțat acum câțiva ani că toate Antilele vor fi distruse de un foc subteran.

Încă din primele zile ale colonisării insulei Martinica, cataclismele naturii n'au încetat de a cădea asupra ei. Cutremure de pământ, uragane de o violență grozavă, valuri enorme de apă; — mica insulă nu se reculegea după o nenorocire de cât pentru a cădea într'alta.

În 1657 a avut loc cel mai violent cutremur de pământ care a sguđuit insula, de când este locuită. Sguduiturile s'au succedat, cu întreruperi, timp de două ore. Casele au fost dărimate, și întreaga populație credea că pământul, pe care îngenuchiase implorând milă Domnului, se va deschide sub dinsa. Corăbiile suferiră și ele efectul cutremului pe mare.

Spre sfirșitul anului 1724, o inundație, urmare a ploilor din August, Septembrie și Octombrie, a acoperit întreaga insulă cu o masă de apă de o adâncime de zece picioare și produse pagube incalculabile.



Un munte de construcție vulcanică.

La 6 Iulie 1747 un gróznic cutremur de pământ a înspăimîntat din nou populația.

În 1753, în timp de trei luni s'au numărat 33 de cutremure de pământ; în acelaș an, la 1 Octombrie, o suflare teribilă de vînt a aruncat vasele din apropiere pe cóste și a pustiit din nou câmpiile.

În 1875, la 1 Noembrie, s'a resimțit la Martinica contra-lovitura faimosului cutremur de la Lisabona, patru ore în urma teribilului eveniment. La 12 Septembrie un cioclon a făcut să naufragiese 25 de corăbii, a răsturnat case și a ucis ómenii. La 26, aceeași lună, un nou cutremur s'a produs.

Nóptea din 13 spre 14 August 1766, este una din cele mai grozave de cari își aduce aminte populația insulei. În mijlocul întunecimii celei mai complete, s'a deslănțuit un cataclism înspăimîntător. Zidurile s'au prăbușit, casele au fost descoperite sau răsturnate, plantațiunile de ori-ce fel, arborii seculari au fost smulși din rădăcini. Pământul se cutremura, flăcări ieșeau din sinul său și populația, sculată din somn, credea că i-a sunat ceasul din urmă.

* Au fost 440 de morți și 580 de răniți; 80 de corăbii mari și mici au pierii. Tote plantațiunile au fost distruse; fometea bătă la uşe.

În 1766, în 1779 și în 1780 s'au produs noui cutremure de pământ.

La 5 August 1851, vulcanul *Montagne Pelée*, vulcanul principal al insulei, care se crede stins, a făcut o erupțiune acoperind cu pietre orașul Saint-Pierre.

Acum un spre-zece ani, la 18 August 1891, Martinica a fost teribil încercată de un ciclon. Edificiile din Fort-de-France au fost distruse, sate întregi în interiorul insulei au fost măturate; trei-deci de vapore au fost inecate sau aruncate pe costă; 500 de persoane au pierit.

De la 1851, vulcanul se liniștise. În vecinătatea vârfului său un mic lac dormea în liniște.

Cea mai însemnată erupțiune vulcanică, dacă nu cea mai veche pe care a înregistrat-o istoria, pare a fi aceea a Vesuviului, care în anul 79 al erei creștine, a acoperit cu lavă orașele *Herculanum* și *Pompei*.

Etna, din Sicilia, în ultimile vécuri dinaintea erei creștine, a fost de mai multe ori în activitate. Cea mai celebră din erupțiunile acestui vulcan a fost aceea din 1666 când au fost distruse patru-spre-zece orașele și sate.

În Inslanda vulcanele *Hecla*, *Kotlugaja* și *Stapkar-Iokull* au avut formidabile erupțiuni în cursul veacului al opt-spre-zecelea.

Se mai semnalază, însfirșit, erupțiunea vulcanului *Cotopaxi* în 1741 care a distrus 600 de case și aceea a lui *Timposo* (insula *Iava*, *Oceania*) în 1815 când au pierit 12.000 de locuitori din *Sambava* și mai cu semă aceea a vulcanului *Krakatoa*, insula a arhipelagului *Sonda*, în 1883.

Vucanul *Krakatoa*, care nu dăduse semne de viață din 1680 a încelut să erupă în Maiu 1883 și în noptea de 26 spre 27 August s'a produs cea mai teribilă erupțiune a secolului. Cea mai mare parte din insulă s'a scufundat și peste 10.000 de omeni au pierit.

Mijloc da a apăra vitele de întepăturile muscelor columbace.

Muscele columbace sunt dușmanii cei mai primejdioși ai vitelor, cauzând prin împunsăturile lor răni, cari în cele mai multe casuri produc chiar mórtea acestora. Aceste musce se ridică ca un nor negru dintr'o peșteră numită «Peștera columbace» ce se află în partea Dunării, din sus de orașul *Orșova*, nu departe de comuna *Moldova-veche*, într'o stâncă ce se înalță de 6 — 7 metri din apa Dunării. Indată ce dă bine căldura primăverei și anume prin lunile Maiu și Iunie se împrăscie prin tóte părțile țării, omórá și pustiesc multe vite. Muștele columbace fug de unsóre de porc amestecată cu iodoform și pentru aceea cine dorește a-și scuti vitele de ele să ungă părțile vitelor cari se atacă mai tare de musce cu unsóre de acesta de porc amestecată cu 3% (trei la sută) iodoform. Trebuie însă luat séma, ca vitele să nu lingă această unsóre, căci iodoformul este otrăvitor. Pentru pregătirea unsórei și alte îndrumări, trebuie să cerem sfatul medicului veterinar.

CUVÎNTAREA M. S. REGELUI

LA

DISTRIBUIREA NOILOR DRAPELE

Cu prilejul zilei de 10 Maiu, mai înainte de a se face defilarea armatei, I. P. S. Mitropolit Primat, în presenta M. L. Regele și Regina, a familiei domnitoare, cum și a înalților demnitari ai statului, a sfințit 43 stéguri, pe cari M. S. Regele și Regina le-a distribuit la diverse regimente.

După terminarea solemnității distribuirei celor 43 stéguri noi, Majestatea Sa Regele, având în jurul său pe veteranii cari au făcut campania neatârării, a rostit următoarea cuvîntare:

„Serbăm a două-deci și cincea aniversare a neatârării României, consfințită de armată prin isbânzi strălucite.

„Cu stéguri desfășurate în frunte, vitejii voștri tovarăși au intrat cu hotărîre în luptă și au cules lauri neperitori, din cari Regatul a răsărit.

„Un sferț de veac aceste stéguri au fâlfâit în rîndurile voștre, arătând drumul biruinței și ca simbol al credinței jurat de ostașii Patriei și Regelui.

„Sfâșiate de glonțe, plozi, furtuni și stropite cu sângele eroilor noștri, vechile stéguri și-au împlinit datoria lor; ele vor fi depuse în sala Tronului alături cu Coróna de Oțel, spre a le păstra generațiunilor viitoare, ca semne vechi ale faptelor rășboinice, cari au întemeiat Statul român.

„Am încredințat regimentelor și batalionelor, cari au luptat pe câmpiile Bulgariei, stéguri noue, bine-cuvîntate de Biserică și împodobite de Steua României, Virtutea Militară, Crucea Dunărei, ca falnică rășplată a vitejiei armatei și ca vecinică amintire a timpurilor glorioșe.

„Stêgul este pentru ostaș cel mai sînt odor, dinaintea căruia trebuie să ne închinăm cu dragoste și venerație, cea mai înaltă expresiune a cinstei și a renumelui; în cesuri de primejdie, însă, el va fi călăuzul nostru, conducându-ne de la luptă la izbândă.

„Fierbintele Mele urări însoțesc aceste stéguri, fiind-că cu dinsele v'am încredințat onorul Patriei, pentru care toți trebuie să fim gata a jertfi viața noastră.

„Să trăiască scumpa Mea armată !“

6 serbare înălțătoare.

Dia de 10 Maiu a fost pentru Severin o îndoită serbare. S'a sărbătorit jubileul de 25 de ani al independenței României și desvelirea bustului M. S. Regelui, ridicat în frumosul parc al liceului Traian din inițiva corpului profesoral.

Prin îngrijirea Primăriei s'a ridicat în grădina liceului o frumoasă tribună oficială și o altă tribună pentru oratorii ce aveau să vorbească. Tribuna oficială era împodobită cu potretele M. M. L. L. Regele și Regina și ale A. A. L. L. Principele Ferdinand și Principesa Maria.

Din nenorocire, încă de dimineță începuse să plouă, ceea-ce a făcut ca multe din Dómnenele din elita orașului să nu pótă participa la serbare.

La ora 9 un batalion din regimentul I Mehedinți No. 17 să înșiră în linie de bătae de alungul bulevardului, asemenea și elevii liceului cu fanfara în frunte.

Vin apoi delegațiunii ale tuturilor societăților și comunităților din Severin, între care și Comunitatea Serbo-Slavă, cu drapelul desfășurat.

Sosesc d-l Prefect Igiroșianu, d-l Primar Ilariu R. Isvoranu, d-l General Iarca, comandantul diviziiei și reprezentanții tuturor autorităților publice.

Pe estrada oficială se află preoții în frunte cu prea cucernicul Protoereu Stravrofor d. Golici; d-l P. Gârbovicenu, administratorul Casei bisericele, delegat de Ministrul cultelor și instrucțiunii publice ca să-l reprezinte la serbare, d-l C. Popovici-Tașcă, insp. caselor de economii de pe lângă școlile primare din țară, d-l sculptor C. Bălăcescu, autorul bustului M. S. Regelui, d-l Armașu directorul liceului cu întreg corpul profesoral secundar și primar, d-l Gr. Constantinescu și alte persoane.

Preoții încep serviciul divin. Corul societății «Doina» îi secundeză în mod splendid. Să bine cuvinteză apa și prea cucernicul Protoereu stropesc monumentul, care era învelit într'un drapel tricolor. Sculptorul Bălăcescu face să cadă vëlul și majestósa figură a M. S. Regelui apare publicului care isbucnesc în urale. Se începe seria discursurilor. Cel dintâiu vorbește d-l C. Armașu directorul liceului.

D-sa începe prin a arăta importanța acestor locuri, cari trebuie să fie sfinte pentru orî și ce bun Român.

«Aci s'a înălțat și s'a așezat pe temelii solide o instituțiune de cultură românescă în care generații de elevi vor primi o instrucțiune și educațiune în sens național.

În aceste locuri a fost tot-deauna puternică constiința națională.

De aci a plecat românul Tudor cu pandurii lui ca să protesteze cu jertfa vieții lui, contra puterii streine suprapusă ele-

mentului Român, tot din părțile acestea s'a ridicat leul Olteniei, Mihaiu Vitezul, care cu inima aprinsă pentru fapte vitejesci a trecut biruitor peste vrăjmași și a întregit o clipă în o singură țară, aproape pe tot poporul românesc; în aceste locuri vrednicia românească a ținut în loc năvala crailor de peste munți, în aceste locuri s'a făcut cele d'întăiu începuturi de închegare a statului român. Aci a ridicat Basarabiul cele dintăiu monastiri, locașuri de păstrare a credinței și a limbei românești și fortărețe pentru cei d'întăiu apărători ai țării Basarabilor.

În vremurile furtunoase de năvăliri barbare în munții ce se ridică spre orizont s'a adăpostit strămoșii noștri.

Dincolo de Dunăre se păstrează încă ruina marelui pod peste care Divul Traian, acum aproape 2.000 de ani în urmă, a venit să înligă pentru veac în aceste neguri geniul și rasa latină. Nu va trece mult, am credința, și se va ridica aci chiar în această grădină un monument amintitor al marelui Împărat.

Și deabea a trecut 36 ani de când tot în aceste părți a sosit din țări depărtate alesul Românilor din 1866, principele Carol. Primul pas pe pământul Românesc a fost aci la noi în Severin. Pentru amintirea neștersă a marilor fapte săvârșite de Români sub conducerea Domnului și a Regelui Carol, noi profesorii Liceului Trajan am luat inițiativa și sprijiniți de mulți Români de inimă din Severin, Mehedinți și din restul țării, am izbutit a ridica acest monument al M. S. Regelui ca un semn de neștersă iubire, de nețărmurit devotament, și de profundă recunoștință ce purtăm M. S. Regelui. M. S. Reginei și întregii Dinastii.»

D-l P. Gârbovicenu se sue apoi la tribună și vedit emoționat rostesc următorul discurs:

Onorată Adunare,

«Diua de astăzi e sărbătorită în întreaga noastră țară și de tot poporul român ca cea mai mare sărbătoare națională — și acesta fiind-că astăzi s'a împlinit cea mai sfântă dorință a acestui popor; fiind-că astăzi, după obositoare și adesea dureroase sbuciumări s'a început o nouă epocă în viața poporului român, s'a întemeiat o viață de stat bine consolidată! Când prințul Carol a pus piciorul în anul 1866 pe pământul României, noua sa patrie, a declarat sus și tare, că a devenit Român, că El aduce pentru această nouă patrie o inimă sinceră și caldă, un devotament fără margini și că întreaga Lui viață o va consacra pentru fericirea poporului român și pentru prosperitatea Românilor! Câte-vă luni după venirea Sa în țară, prințul Carol trimite o scrisoare împăratului Napoleon al III-lea în care îi spune, că primind tronul României scia, că datorile ce i se impuneau sunt imense, cu toate acestea mărturisesce, că ele erau cu mult mai mari decât își închipuia. Numai acei, cari au trăit această viață; numai acei, cari au studiat această viață, numai aceia pot să-și dea bine și consciincios sēma de *munca uriașă* și plină de răspundere a Regelui Carol. A muncit însă cu o inimă și cu un devotament pe care n'o dă decât credința în îndeplinirea unei

înalte și sfinte chiemări; pe care n'o dă decât credința desăvirșită în realizarea unor mari și sfinte idei!

E nevoie ôre să punem în evidență rôdele neobositei și fericitiei lui activității? Cred că nu e timpul astăzi! Amintesc numai, că în acest timp s'a dobândit stabilitatea în viața statului nostru; am avut un răsboi glorios, în care s'a dovedit cu prisosință virtuțile vitejesci ale nêmului nostru și după care s'a dus vestea în lume; am dobândit independența după o vasalitate de vécuri; am înaintat pe terenul cultural și economic; în sfârșit am dobândit un nume frumos în fața lumii în mijlocul căreia trăim!

Tôte aceste fapte vor constitui, onorată adunare, una din cele mai gloriose pagini din istoria țării și a neamului nostru. Și după cum se va vorbi cu însuflețire urmașilor noștri de epoca lui Mircea cel Bătrân și a lui Alexandru cel Bun, de epoca lui Mihai și a lui Ștefan, tot așa se va vorbi și de epoca lui Carol I. Acastă epocă în deosebi va spune urmașilor noștri, că mult se pôte dabândi în lumea acesta cu *muncă, cu ordine, cu răbdare, cu credință!* Tôte acestea alcătuesc o existență conscientă și binecuvîntată de Dumnezeu în viața atât a unui individ, cât și a unui popor întreg!

Fapta d-vôstră de a fi sculptat în bronz neperitor figura regelui Carol e mărêtă, e vrednică de urmat de tötă țara, pentru că figura acelor, cari au concentrat în ființa lor aspirațiunile și idealul unui popor și cari au muncit fără preget pentru realizarea lui trebuie să fie pusă la vederea tuturor, trebuie înțipărită în sufletul lor, pentru ca neîncetat să reflecteze asupra faptelor lor mari și să se călăuzescă de ele în viața lor de cetățeni și de Români. Figura unor asemenea mari bărbați va învioșă și mai mult pe cei tari și va întări pe cei slabi! E acesta unul din cele mai puternice mijlôce educative pentru formarea unui popor. Și dacă e de nevoie acesta pentru popóre mai puternice și mai înaintate în cultură ca noi, apoi cu atât mai mult e de nevoie prntu noi, un popor mai mic și cu o pozițiune geografică din cele mai grele. Noi, avem nevoe, neîncetat de mijlôce, care să ne țină mintea treză și inima caldă în uriașa muncă pentru binele țării și al neamului.

Pilda d-vôstră Severineni și Mehedințeni e o pildă înălțătoare. E o pildă la care să cuvine să se uite cu bucurie, dar și cu gelosie Românul de pretutindenii.

Și nici nu eră de așteptat alt-fel din partea d-vôstră, față de pămîntul sfînt pe care îl locuiți, față de amintirea moșilor și strămoșilor d-vôstră. Pe aici a făcut Traian prima descălătorie a elementului roman din care s'a zămislit poporul român; aici a pus Regele Carol pentru prima ôră piciorul pe pămînt românesc. În părțile acestea am avut cea d'întăiu viață de stat; aici a fost cea d'întăiu mitropolie română! De aici a pornit Lupul Mehedințenu și Tudor Vladimirescu în lupta lor contra elementelor dăunătoare neamului românesc și din scump sângele lor a izvorât o consciință națională. Grăesc acestea *ca ale tale dintru ale tale* și ca reprezentat al ministerului Cultelor și Instrucțiunei publice și rog pe Dumnezeu din adîncul sufletului meu ca să protégă Severinul și Mehedințul și să devină pilduitori și de alte fapte mari în viața țării și a neamului nostru.»

Urmăză la tribună d-l D. C. Bungețianu, revisorul școlar. D-sa vorbește despre trecutul nostru istoric și despre menirea noastră viitoare.

Amintesc pe 10 Maiu 1866, suirea M. Sale pe tron, 10 Maiu 1877, proclamarea independenței, 10 Maiu 1881 proclamarea regatului, din care face să reiasă măreția acestei țile care a dat România de astăzi.

Trecând la serbarea desvăririi bustului M. S. Regelui Carol I, d-sa dice:

«Dat ne-a fost nouă urmașilor lui Traian, ca să ajungem această fericită țî, să vedem aci, alături cu monumentele străbunilor noștri Romani, înălțându-se mărețul monument al lui Traian cel modern, Carol I, Regele României.

Cultul, pentru a ridică monumente acelora, cari fac mărirea și fericirea popoarelor, a fost și va fi tot-deauna impuls de muncă generațiilor viitoare.

Acolo, unde amintirea faptelor mari este vie, acolo se avântă mai puternică însuflețirea poporului pentru mari fapte viitoare.

Mărețul monument, al M. S. Regelui Carol I, desvelit, in momentele când populațiunea întrăgă a acestui oraș este coprinsă de cel mai mare entuziasm al serbării de astăzi — 10 Mai — deșteptă in sufletele noastre amintirea despre eroismul bravului Căpitan și a luptătorilor de la 1877, cari au pecetluit cu sângele lor libertatea și independența de care ne bucurăm astăzi.

Cu sabia în mână, cu credința în Dumnezeu și încredător in voinicia ôstei române — El — Domnitorul Carol la 1877, rupe cu vârful sabiei Sale, din istoria vécurilor, paginile negre despre poporul nostru și serie cu litere mari, neperitoare, in granitul Balcanilor, gloria ôstei românesce și independența țării noastre.

Ridicatu-s'a dar acest monument aci, ca *vie* să rămăie in inimile și in sufletele noastre, datorია către patrie și neam, ca *vie* să ție in noi toți, simțirea și recunoștința ce datorăm M. S. Regelui Carol I, întemeietorul Regatului, care in timpuri de mare nevoie și de grea cumpănă, ne-a condus cu înțelepciune și vitejie spre mântuire.

Exprimăm via noastră recunoștință d-lui Sp. Haret, Ministrul Instrucțiunei Publice și al Cultelor, care lucrăză cu totă energia la desvoltarea culturai noastre naționale și are ochiul ațintit asupra a tot ce se face, pentru educațiunea morală și națională a poporului nostru.

In scopul acesta a bine-voit a trimete ca reprezentant al d-sale, pe d-l P. Gârboviceanu, Administratorul Casei Bisericii.

Mulțumim artistului Bălăcescu, care a sciut a surprinde dorul inimei românesce, concretisându-l in acest admirabil monument, in care este întrupată gloria țilei de astăzi.

Să înconjurăm deci acest monument al scumpului nostru Rege, cu totă căldura inimilor și să strigăm înaintea lui, din tot sufletul:

Trăiască România,

Trăiască M. S. Regele Carol I, împreună cu M. S. Regina și cu Augusta Sa Dinastie.— Trăiască Armata Română! »

Cel din urmă se urcă la tribună d-l Ilariu R. Isvoranu. Figura-l impozantă impune tuturoră; fără să vrei trebuia să-l ascuți

cu mintea întregă. D-sa a arătat că printre epocile glorioase ale trecutului se deschide o nouă epocă, a prezentului. Printre Domniî mari: Mihaiu Vitezul, Ștefan cel Mare, istoria va înscrie pe Carol Cel Înțelept.

Laudă munca generațiunei trecute care a adus țara în starea de astăzi fericită și bună, și face apel la tineret de a pricepe rolul ce i se impune când va primi din mâinile celor bătrâni conducerea unei țări pentru care au muncit atâta, cu M. S. Regele în frunte pentru a o înălța. D-l Isvoranu vorbesce de meritele Regelui, de mintea Lui deosebită, de munca ce a depus o cu spada și cu condeiul pentru a apăra poporul Românesc și uréză ca urmașii Marelui Carol să ajungă odată a realiza visul de aur al Regelui Carol: *Unitatea națională*.

D-l Isvoranu fericită pe sculptorul Bălăcescu pentru talentul de a fi putut prinde adevărata figură a M. S. Regelui, de órece o asemenea figură caracteristică numai un adevărat artist o pôte immortalisa în bronz.

D-sa termină urând: să trăiască Suveraniî, să trăiască Dinastia, să trăiască armata Română, aceea în care M. S. Regele și-a pus încrederea când a trecut Dunărea, acum 25 de anî, contra Turcilor.

În discursul său d-l Ilariu R. Isvoranu a insistat că se cuvinea un bust M. S. Regelui în Severin, aci unde Majestatea Sa a pus pentru prima óră piciorul pe pământul Românesc, jurînd că va fi *primul Român*, — și într'adevăr a fost, dovadă locul ce-l avem astăzi noi Românii în concertul statelor Europene ale apusului.

Când sculptorul Bălăcescu a tras jos drapelul tricului, care acoperea bustul — plóia care cădea până atunci, a încetat deodată, vrointă a Dumneșeirii să mulțumescă Aceluia care a renăscut România; — acest lucru l'a observat totă asistența.

Terminându-se serbarea, corul liceului sub priceputa conducere a d-lui profesor I. St. Paulian — în voci și instrumente — a întonat un imn Ragal, anume întocmit. Eră o frumusețe să-l ascuți și să-l veđi.

Urméză apoi defilarea elevilor liceului și a armatei, în aplauzele mulțimei entusiasmte.

Așă s'a sərbătorit în Severin această îndoită sərbătóre. Cinste corpului profesoral al liceului din Severin, onóre Mehedințului, care cel dintăi a ridicat un bust, *Aceluia*, căruia tot Românul îi datoresce respect, supunere și iubire nețarmurită. Când un popor are norocul de a aveá un suveran atât de înțelept, el nu pôte dispera de viitorul său. Fie ca pronia cerescă să-L ție încă mulți anî pe tronul, ce atât de mult a știut să-l înalțe, pentru fericirea României și a întreg némului Românesc.

De la Corod.

Prietenul bun te vorbesce în lipsă de bine și te ajută la nevoie.



Jurămîntul de alianță al lui Mihaiu cu Sigismund Batori și Stefan Răsvan.

Încurajarea creșterii vitelor.

Marți, 21 Maiu curenț, a avut loc la gara Periș de pe Domeniul Coronei Cocioac, o expozițiune a vitelor locuitorilor de pe acel domeniū, cu care ocașiune s'a distribuit premii în bani acelor dintre locuitori, cari au avut vite mai bine îngrijite. Cu acest prilej d-l Kalinderu a ținut următoarea cuvîntare :

Domnilor

Iubiți și harnici locuitori !

Am venit să deschid acest concurs de vite, care e al douilea ce să ține pe acest domeniū.

Înainte însă de a începe împărțirea premiilor la cei cari au adus vitele cele mai frumoșe și mai bine îngrijite, țin a vă spune câte-vă cuvinte despre însemnătatea ce au animalele domestice în viața omului și mai cu sēmă a agricultorului.

Încă din timpurile cele mai vechi, animalele domestice au fost tovarășe nedespărțite ale omului. Ele erau ținute atât pentru munca lor, întrebuițate la transporturi, la lucrarea pămîntului și altele, cât și pentru carnea și pielea lor, cari se întrebuițau, cea d'întăiu ca hrană, er cea de a doua ca îmbrăcăminte.

Cu vremea trebuința vitelor a devenit mare, mai ales pentru plugărie, în cât acesta nici nu se pôte face fără ele, ori câte unelte și mașini am avé. Prin vite nu înțeleg numai boii, căci în apus, și pe alocurea și pe la noi, plugăria cea bună, adâncă, se face cu cai. Chiar dacă s'ar presupune că munca animalelor ar putea fi vre-odată înlocuită cu puterea aburilor și a electricității, vitele tot vor fi necesare, pentru că ele mănâncă érba, nutrețurile și parte din produsele agriculturii și ne dau în schimb carnea și laptele, fără cari omul nu pôte trăi așa ușor, dacă nu de loc.

În plugăria din părțile unde pămîntul e puțin, se ține sēmă, pe lângă munca ce produc vitele și de îngrășăminte, adecă bălișgarul lor trebuincios pentru sporirea rodniciei câmpurilor.

Ast-fel fiind, țaranii, mai ales cari se îndeletnicesc cu lucrarea pămîntului și nu prea au alte căștiguri, trebuie să-și pună totă silința la îngrijirea vitelor, cari sunt ajutoarele lor prețioșe la munca câmpului și cari le dau o bună parte a hranei lor. Nu trebuie să trecă nici odată cu vederea, că vita e ca și omul : când muncesce mai cu socotélă, mai la timp și mănâncă cu mai mare poftă, atunci îi merge mai bine, și că plugarul vrednic, după vite se cunoșce. Cine are mai multe vite și mai bine ținute, acela e mai cu stare și cu mai multă chibzuință în treburile sale.

Vite bine ținute sunt acelea cari nu sunt prea muncite, sunt bine hrănite și bine adăpostite.

Economiile ce cred că fac cei cari nu dau destulă hrană vitelor și nu le țin în adăposturi cum se cade, precum și căștigul ce

socotesc că'l aū cei cari le muncesc peste măsură, sunt numai închipuite, pentru că de unde ia'l și nu mai pu'l, se sfârșește, și paguba de la urmă e mai mare ca venitul d'întâiu, cei cari fac așa, nu chibzuesc și nu țin socotelă că vita-l aduce mai mare venit cu cât e mai bine îngrijită, pentru că trăește mai mult, muncesce mai îndelungat, mai temeinic, și nu-l lasă în mijlocul drumului saū cu lucrul neisprăvit, tocmai când le arde mai tare.

Calul saū boul, pus prea de vreme la muncă se trece mai curînd, ér cât e în viață n'are puterea ce trebuie să aibă, pentru că nu s'a desvoltat, nu s'a întărit în de ajuns. De asemenea vaca saū oia, dacă e dată prea curînd la taur orî la berbec, fată fără vreme saū nasce vițel orî miel chircit. Tot așa și când e vorba de hrană, de țesălat, de adăpost, saū de căutat în cas de bôlă. Vitele sătule, țesălate, bine odihnite și îngrijite în cas de bôlă, sunt frumoșe și muncesc vesele și cu totă puterea lor. Precum omul nu e sănătos dacă nu se spală, și nu pôte lucra nemăncat saū neodihnit omenesce, tot așa nici vita. Ba acesta tot mai muncesce până la cea din urmă scânteie de putere, pentru că n'are graiū să spună păsul, nu se pôte împotrivi, și stăpânul o bate fără milă.

Luați dar aminte, iubiți locuitorî, cele ce v'am spus până acum și căutați a da vitelor vóstre o mai bună îngrijire. Voi cei de pe Domeniile Corónei, cărora nu le lipsesc cred, nici ajutorul nici pilda bună, trebuie să fiți printre cei d'întâiu, să dați exemplu și celor de prin prejur.

Am început a face asemenea concursurî pe tóte Domeniile, pentru a premiă pe cei cari aū vite mai frumoșe și mai bine căutate, și nădăjduesc, că progresul ce voiū constată la anul va fi și mai mare.

Până atunci v'e mai atrag și băgarea de sémă, că munca ce veți pune la îngrijirea vitelor e în folosul vostru și al pămîntului din care trăiți.

Munciți cu voioșie căci trândăvia obosêșce mai mult decât munca. Munca înalță, face pe om puternic, liber de ajutorul celor la cari alérgă în casurî de nevoie pricinuită de ședere, pe când lenea înjosesce, duce la robie, la pierdere. Munca alină necazurile și împlinesce trebuința firéscă orî carei vietăți de a se mișca.

Obiceiul de muncă e vechiū, e o datorie plăcută ce ne-a pus-o de la început bunul Dumnezeu când a dis strămoșului nostru Adam: «In sudórea feții tale îți vei câștigă pânea de tóte zilele.»

Acestea am avut a v'e spune ađi, domnilor și iubiți locuitorî, și urându-v'e și în acest an muncă spornică și rod mult, să strigăm cu toții:

Trăiască M. S. Regele

Trăiască M. S. Regina

Trăiască Altețele Lor Regale cu Augusta Familie.

Inmormintarea unui veteran din războiul Independenței.



iercuri 15 Maiu, după amiazi, a avut loc cu deosebită pompă, serviciul funebru pentru înmormintarea rămășițelor pămîntesci ale monahului Gherasim Cosma, fost sergent în regimentul 10 de dorobanți, în timpul războiului pentru Independență.

Serviciul divin a fost oficiat în biserica sf. Gheorghe, de către P. S. S. Pimen, Episcopul Dunărei-de-Jos, asistat de clerul bisericeii.

După săvîrșirea serviciului, P. S. S. Episcopul Pimen a ținut o cuvîntare în care a arătat bravura eroului.

În urmă d-l colonel Costescu, comandantul regimentului Putna No. 10, în care servise răposatul, a rostit aceste câte-vă adînc simțite și mișcătoare cuvînte:

Intristată adunare,

Înaintea noastră stă rece și neînsuflețit corpul unui vrednic și viteaz oștean.

Fostul sergent de dorobanți, Cozma Iorgu face, parte dintre cei ce s'au sărbătorit cu atîta pompă de națiune și mai ales de Capitala țarei în ziua de 10 Maiu.

Totă viața acestui om este o pildă vie pentru urmași și un izvor de sentimente frumoase.

A-l cunoște, însemnă a-l stimă, a-l respecta, a-l venera.

Este născut în plaiul Buzelui, comuna Rușăvățul.

În anul 1870 a fost înrolat soldat la regimentul 2 linie, iar campania ca rezervist a făcut-o cu regimentul 10 dorobanți.

La atacul Griviței se găsea printre cei mai îndrăzneți și nu a lipsit la nici o luptă ce s'a mai dat în urmă la Plevna, Vădeni și Racova.

Decorațiunile ce i s'au conferit și cari până erî le purta cu mîndrie pe pieptul său, vorbesc de faptele sale și au fost câștigate cu primejdia vieții sale.

Ca un vrednic militar, el apără cu pieptul său cea mai sfîntă cauză pentru care un ostaș trebuie să-și dea bucuos viața: Neatîrnarea și înălțarea neamului și patriei sale.

Surprînși și bucuroși am fost la vederea sa printre noi în momentul defilării de la 10 Maiu. Venise — ne spuneă dînsul — să mai vadă odată pe adoratul și marele său Rege, să vadă sărbătorită cum trebuie óstea în care cu drag a servit, să ia parte și el la bucuria generală, ce orî-care bun Român trebuie să simtă în sufletul său, când se sărbătorește ziua de 10 Maiu.

Viața sa civilă încă arată calitățile sufletești ale acestui

om. Numai laude din partea șefilor se ved în certificatele ce posedă, numai jertfe din partea sa.

Nepăsător de viață, nu agonisise nimic pentru traiu. Contribuind încă și pornirea sa sufletescă, a apucat calea sfinților pentru restul vieții sale și se retrăsese cu cugetul curat, cu conștiința împăcată și cu credința în Dumnezeu, a petrece restul vieții în monastirea Ciolanu ca monah.

Mărtea sa se datorește numai dragostei nemărginite ce aveă pentru țară, pentru Regele său și pentru armată.

Muiat de plóie, fără adăpost orî rost de hrană, indiferent de corpul său și de viață, ființa cea mai bogată în sentimente frumoșe, s'a stins în Azilul săracilor.

Răsplata cerescă este ceremonia de astăđi ce se face monahului Cosma, el care nici odată nu ceruse răsplată nimănui pentru faptele sale.

Astăđi, că am cinstea și precăderea, ca comandant al regimentului său, să-l însoțesc la locul de veci, mă descoper și mă închin cu respect asupra mormintului său cu inima pătrunsă de durere pentru prematura sa pierdere.

Să ne serve de exemplu, și însemnătatea ce s'a dat acestei solemnități să fie o pildă în viitor pentru toți aceia cari ca și dînsul vor scî să-și facă datoria.

Adio brav ostaș, vrednic om, sfînt monah, dormi în pace și Dumnezeu să aibă în grije nobilul tîu suflet!

Au mai vorbit, tot în biserică, d-l Al. Petrovicî, ajutor de primar al Capitalei, și d-l I. N. Polichroniade.

Cosciugul, înfășurat într'un drapel național, a fost apoi luat pe brațe de 4 sergenți și depus pe carul funebru, tras de 8 cai.

Cu mare anevoință carul străbate prin enorma mulțime de lume care ocupă întréga piață Sf. Gheorghe și strada Colței.

În piața Ion Brătianu au ținut câte o cuvîntare d-l P. Macri, de la «Universul» și d-l Tonegaru, student.

Apoi cortegiul și-a urmat drumul pe strada I. C. Brătianu, strada Clementei, calea Victoriei, strada Lipscani, calea Moșilor până la barieră, de unde corpul a fost dus la monastirea Cernica, unde a fost înmormîntat.

În marea mulțime am observat pe d-l colonel-adjutant Coandă, secretar general al ministerului de război; colonel Hiotu, comandantul pieței; colonel Boerescu, comandantul reg. 6 Mihaiu Viteazu; colonel Cotescu, comandantul reg. Putna No. 10; d-l Luca Ionescu, secretar general al ministerului de interne; d-l Eug. Carada, d-l Anton Carp, senator; d-l I. Procopie Dimitrescu, primar al Capitalei; d-l Emil Petrescu, prefect al poliției; d-nii I. Saita și Al. Petrovicî, ajutoři de primar; C. F. Robescu, vice-președinte al Camerei; N. P. Ianovicî, deputat; locot.-colonel Toplicescu, locot.-

colonel Popovici, maior Teodorescu, maior Boian, maior Boureanu, maior Brătianu; Preotul David, reprezentantul monastirei românești de la Sf. Munte; I. C. Constantinescu, Romulus Porăscu, T. Focșăneanu, P. Gârbovicenu, administratorul Casei bisericii, precum și un forțe mare număr de căpitanî, locotenenți și sub-locotenenți.

Au fost reprezentate următoarele societăți cu drapele și numeroase delegațiuni:

«Asociația» și «Uniunea» studenților universitari Români; «Atelierul militar de confecții»; «Peșul și virful cu dor»; «Curtea de Argeș»; «Independența» a meseriașilor frizeri; «Crucea» a cântăreților bisericesci.

Onorurile militare au fost date de o companie din batalionul 8 de vânători.

Musica regimentului Mihai Viteazu No. 6 și musica italiană din Capitală au cântat alternativ, pe tot parcursul procesiunii până la bariera Moșilor.

S'au depus următoarele corone:

O mare coronă de lauri cu panglici albe și cu inscripția: «Monahului Gherasim Cosma, fost sergent în regiment; Lauri pentru cei morți», din partea regimentului Putna No. 10.

O mare coronă de foi de stejar cu panglici negre, din partea primăriei Capitalei, cu inscripția: «Vitezului Iorgu Cosma»; iar la mijloc o panglică tricoloră cu inscripția: «Devotat Patriei până la mörte».

O mare coronă de foi de stejar din partea corpului ofițeresc al regimentului Mihai Vitezu No. 6, cu inscripția: «Vitezului luptător 1878 Iorgu Cosma».

O coronă de foi de stejar cu lauri din partea diarului «Universul», cu inscripția: «Vitezului Gherasim Cosma».

O coronă de foi de stejar cu panglici tricolore din partea studenților Universitari Români, dusă pe mână, cu inscripția: «Eroului Iorgu Cosma».

O mare coronă de foi de stejar, cu panglici tricolore, din partea sub-ofițerilor regimentului 1 de geniu, dusă pe mână, însoțită de toți sub-ofițerii acestui regiment, cu inscripția: «Sergentului Gherasim Cosma, luptător de la Plevna și Grița».

O frumoasă coronă de flori naturale, depusă de d-na C. F. Robescu.

O coronă de flori din partea elevilor gimnasiului «Șincai».

Iată cum răspălătește țara pe fiii ei cei buni! Să ne fie tuturor pildă și să se scie că sărac și bogat, cel ce-și face datoria este onorat.

* *

Munca este izvorul sănătăței și al avuției; prin muncă și cumpătare omul își ajunge scopul dorit.

Informațiuni.

D-l Spiru Haret, Ministru al Instrucțiunii publice, cu decisiunea din 22 Maiu 1902, care va apare în Buletinul Ministerului cu data de 1 Iunie, autorisă pe d-l Administrator al Casei școlilor a rezervă suma de 10.000 lei, pe care o va pune la dispoziția învățătorilor ce se ocupă cu învățământul practic agricol, cu titlu de împrumut, pentru a le înlesni cumpărare de vite, instrumente agricole și semințe.

Împrumutul se va acorda la câte un singur învățător pe județ, după recomandăția revisorului; va fi între 300 — 500 lei, și va trebui înapoiat în rate în timp de 4 ani.

* * *

Funcționarii ministerului cultelor și instrucțiunii publice, întruniți Sâmbăta trecută în localul ministerului, au pus bazele unei societăți de economie.

În această adunare, funcționarii au votat statutele și au ales consiliul de administrație, compus din d-nii P. Gârboviceanu, administratorul Casei Bisericeii; C. Lascar, directorul învățământului secundar; P. Fintinaru, directorul învățământului primar; S. Halița, inspectorul învățământului primar; Alex. Tomescu, I. Bibiri și G. Dudescu, șeful comptabilității. D-l St. Boldescu a fost ales casier al societății.

Consiliul de administrațiune se va întruni zilele acestea spre a-și constitui biurul. Până acum au aderat la această societate un număr de 70 funcționari din administrațiunea centrală a ministerului și de la Casa Bisericeii. Inițiativa funcționarilor ministerului cultelor și instrucțiunii merită totă laudă. Din parte-ne le dorim succes desăvârșit.

* * *

Congresul societății de științe, va avea loc la Iași în zilele de 2, 3 și 4 Iunie a. c. Iată programa acestui congres:

Duminică, 2 Iunie 1902. — Orele 7.45 a. m. Sosirea în gara Iași, primire oficială din partea municipalității și conducerea la oteluri și gazde; Orele 9 a. m. serviciul divin la Mitropolie, oficiat de I. P. S. S. Mitropolitul Moldovei; Orele 10 $\frac{1}{2}$ a. m. vizitarea bisericilor Trei Ierarhi și Sf. Nicolae; Orele 3 p. m. deschiderea congresului în Aula Universității, unde vor vorbi:

Primarul orașului Iași, Ministrul Instrucțiunii publice, dacă va asista, Rectorul Universității din Iași, Președintele societății de Medici și Naturaliști din Iași, Președintele Societății de Științe din București, Delegatul Societății de Științe din Iași, Președintele Societății Arhiva literară și științifică, Secretarul perpetuu al Societății de științe din București. Se va procede apoi la alegerea biuroului congresului compus dintr'un Președinte, un Vice-Președinte și trei Secretari.

Sera de la 8 $\frac{1}{2}$ la 10 $\frac{1}{2}$: Reprezentațiune de gală la Teatru; membrii congresului sunt invitați.

După teatru vinul de onoare în grădina Copou, oferit de membrii localnici ai congresului.

Luni, 3 Iunie.—Orele 9—12 a. m. ședințe pe secțiuni și anume: Secțiunea I: Matematica, Mecanica aplicată și Astronomia, țin ședințe în sala de curs a Facultății de științe. Secțiunea II: Fizica și Radiografia, Chimia, Mineralogia și Meteorologia, țin ședințe la laboratorul de fizică. Secțiunea III: Zoologia, Botanica, Geologia, Geografia, Antropologia, țin ședința la laboratorul de Zoologie. Secțiunea IV: Medicina umană și veterinară, Farmacia,

intr'una din sălile Universității. Secțiunea V : Geniul civil, militar și agronomia, idem. Orele 2—4 p. m. ședințe pe secțiuni ca mai sus. După 4, vizitarea Universității și a laboratoarelor unde se vor face mai multe experiențe. Orele 7½ p. m. Banchetul.

Martți, 4 Iunie.—Orele 9½—11 a. m. ședințe pe secțiuni. Orele 11—12 a. m. vizitarea cabinetului de Istorie naturală. Orele 3—5 p. m., ședință generală în care va fi discuțiune generală cu secțiunile unite asupra: *Terminologia română în știință*. Inchiderea congresului. După 5 p. m. O vizită la mormântul lui Cobîlcescu Miclea, Ţoni, Cogălnicenu etc., și la Abatorul comunal. Orele 8½—9½, sêra conferința d-lui Hurmuzescu : Telegrafia fără sîrmă. După conferința petreceri în grădină.

Mercuri, 5 Iunie (Ceî cari vor să rămîie).—Orele 8½, a. m. Escursiuni la: Pepiniera Vișan, Socola (spitalul de alienați). Grădina Rivalet, unde se va servi dejunul, apoi la șcôla Normală, Vasile Lupu (Peister).

Celor ce vor transmite adresele lor și vor adera la acest congres livevatrimite la timp cărțile de membru al congresului și biletele de legitimațiune în virtutea cărora vor beneficia de o reducere de 50% pe C. F. R. orî din ce stațiune ar pleca și s'ar întôrce.

Comitetul de organizare: Dr. Istrati, Prof. Universitar, Bucuresci, dr. Mrazec, prof. Universitar, Bucuresci, dr. Negrênu, prof. Universitar, Bucuresci, dr. Grecênu, prof. Universitar, Bucuresci, dr. Ţițeica, prof. Universitar, Bucuresci, dr. Antipa, dir. serv. pescăr. din România.

A se adresa la societatea de științe din Bucuresci splaiul Gl. Măgheru No. 2.

Lista de tragere a loteriei «Șcôla Italiană din Bucuresci».

A 3-a tragere efectuată la 11 Maiu 1902

Au eșit următôrele câștiguri:

No.	Lei	No.	Lei	No.	Lei	No.	Lei	No.	Lei
719	20	29121	50	56686	50	74972	50	98390	100
1213	100	32158	20	58762	100	75914	20	100383	50
5388	20	33332	20	60389	50	80134	20	100766	20
6127	20	33742	20	60393	7000	80160	50	101233	20
9066	20	35077	50	61290	100	80803	20	106603	20
11104	20	36434	20	62395	20	82993	50	107921	100
12737	20	44376	50	66071	50	83848	20	111291	500
15716	20	45591	100	67643	500	87490	20	117218	20
18748	50	47380	50	69877	20	89162	50	122472	50
19713	100	47980	500	71664	20	90721	50	122877	20
21342	20	49587	20	73184	1000	92618	100	133786	20
22548	20	50519	20	74717	20	93388	50	140103	100
25266	20	53754	20	74748	100				

Plata se face la Primăria Capitalei.

Societăți economice la sate.

D-l Ștefan Vechiu, dirigintele școlii din Bucesei jud. Te-cuciū, cu ocasiunea unei serbări școlare făcută la școla d-sale în ziua de 24 Martie 1902, a înființat o societate de economie, dându-i-se numele de «*Buna-Vestire.*»

Membrii fondatori înscriși în acea di a fost 121, care au și depus taxa de înscriere; iar consiliul de administrațiune a fost ales ast-fel: Președinte, Preot G. Alexandrescu, Vice-președinte, Ștefan Vechiu, Casier, Cristea N. Petica, alegător colegiul I, Secretar, Simion Iacob, învățător.

In comuna Crunți, jud. Ialomița, prin stăruința învățătorului Chiriacescu și a preotului A. Alexe, s'a înființat societatea economică «*Rovine*» cu 30 membrii fondatori și un capital de 2.000 lei.

In com. Dărmănesci, jud. Muscel, s'a înființat o societate economică de ajutor reciproc, cu numele de «*Prințul Carol*», cu 40 membrii fondatori, și cu un capital de 272 lei. Învățătorul diriginte al școlii, aduce mulțumiri d-lui Vlădescu, proprietar, care a donat registrele necesarii acestei societăți.

DE LA COCIOC

Martți, 7 Maiu a. c., d-l Ion Kalinderu administratorul Domeniului Coronei, a inspectat Domeniul Coronei Cocioc. La școla din Brătulesci s'a întreținut cu școlarii punându-le diferite întrebări. La plecare a dăruit mai multe broșuri folositoare muncitorilor plugari și școlarilor. A recomandat dirigintelui școlii ca serbarea zilei de 10 Maiu să se serbeze cu totă granduoșitatea demnă de o zi atât de sfintă pentru neamul nostru românesc.

Orî-ce sacrificiū pentru reușita acestei serbări, d-sa a dispus să se facă pe speșele Administrației Domeniului Coronei.

De la Iași.

Pentru îndepărtarea a tot felul de pete din stofe se recomandă zémă de bóbe de fasole. Bóbe albe se fierb bine fără sare, socotind la o jumătate chilogram bóbe, 4 litri de apă. In zéma cevă recită muiem locurile pătate și le spălăm fără săpun. Pete de unsóre, de vin roșu în stofe albe sau colorate dispar, chiar și pete de cernélă, dacă nu sunt prea vechi. Stofele de mătase, lână, bumbac, spălate în zémă de bóbe de fasole se fac ca nouă, căci apa nu le strică de loc. După spelat le clătim de două orî în apă cu vinețelă, le stórcem ușor și le călcăm până sunt încă jumătate umede.

DE LA SATE

În sêra de 16 Februarie s'a dat, în folosul cantinei școlare, o serbare în comuna Pietroșița sub conducerea învățatorului diriginte Gh. Bănulescu.

D-l Bănulescu a ținut o ținere despre teatrul sãtesc. S'aũ jucat piesele: «Dinu Sergentul» și «Curcanii». S'aũ cântat difereite cântece și s'aũ jucat jocuri naționale. S'a realizat un frumos beneficiu.

A P E L

Pe lângã șcõla din com. Valea-Dragului jud. Ilfov, înființându-se o bibliotecã popularã, sub-scrisul, învățator-diriginte, adrese un cãlduror apel cãtre d-nii autori, editori, librari și tuturor persõnelor cu dor pentru cultivarea sãtenui, a dãruii acesteii bibliotecii, ori-ce scriere folositoare.

Mulțumesc mai dinainte celor cari ne vor ajuta.

G. Coleș.

MULȚUMIRI

Se aduce, în numele sãtenilor din Stãlpeni, mulțumiri d-lui, d-nei și d-rei Venetopol, cari îngrijesc cu deosebitã dragoste de biserica din sat.

Dirigintele șcõlei din Colonesci, R. Colonescu, aduce respectõse mulțumiri d-lui Ion Kalinderu, care a ajutat și anul acesta șcõla, dãruind 40 volume cãrți pentru bibliotecã.

BANCA ROMÂNIEI

Capital social de 25.000.000 fr. îmi pãrțit în 50.000 acțiuni de 500 fr. din cari 150 fr. vãrsați. Comitetul central:

..... la Londra
 Lachlan Mackintosh Rate,
 Esquire ”
 G. I. Goschen ”
 Viscount Duncannon ”
 Hon. H. A. Larvrence ”
 M. Adolphe Vernes à Paris
 M. Charles Mallet ”
 Director: M. C. A. Stolz
 » ajutor: M. E. E. Goodwin.

Censori: Ioan Kalinderu, Demetru Ioan Ghika și Arthur Green.
 Sediul social Piața sf. Gheorghe Bucuresci. Sucursalã la Brãila, Agenția la Londra.

POȘTA ADMINISTRAȚIEI

D-lui *Locotenent Mitroescu*, Craiova.—V'am achitat cu chit. No. 4.630 A 3-a broșurã din «Steaua» e în lucru. Se va publicã.

— *Unu avocat*, Buzëu.—Revista nãstrã nici odatã n'a ținut sãmã de reũtatea și reaua voințã, fie a indivișilor, fie a diarelor induse în erõre, ea și-a urmat scopul fãrã șovãire și suntem fericiși sã constatãm cã sfortãrile nãstre sunt în mare parte încununate cu succes. Vẽ mulțumim de bunele d-v. cuvinte, dar nu ne înjosim sã cerem socotelã celor ce ne criticã, chiar când îi cunoșcem; iar polemicã cu diarele nici n'am fãcut nici nu vom face. Avem credința cã aducem un real serviciu populațiunii sãtesci și bãrfelile cãtor-vã rõi viitori nu ne îngrijesc.

STE A U A



Societatea *Steaua* are de scop a lucra pentru intinderea invetaturii in popor, prin tiparirea si raspandirea de scrieri si publicatii morale, patriotice si de folos practic, si pentru impiedecarea, prin tote mijlocele legiuite, a raspandirii de scrieri si publicatii imorale, sau cu tendinte contrarii statului si ideii nationale romane.

Cotisiatia este de cel puțin doi lei pe an, iar pentru invetatori, preoti rurali si sateni, de cel puțin un leu pe an. Fie-care membru este indatorat ca, in cel d'intaiu an dupa primirea sa, sa faca a se primi in Societate cel puțin alti doi membri noi.

Cererile de inscriere, insoțite de cotisiatia pe un an, se pot adresa d-lui *Petru Gârboviceanu*, strada Sf. Ecaterina, București.

Comitetul. *Președinte, Ioan Kainderu, membru al Academiei Române. — Vice-președinte, Sava Șomănescu, mare proprietar, fost senator. — Administrator și casier delegat, Petru Gârboviceanu, Administrator al Casei Sf. Bisericii Autocefale Ortodoxe Române, director al Șc. Normale a Societății pentru învățatura poporului român; — Secretar, Const. Banu, profesor secundar și inspector școlar — Membrii, Spiru C. Haret, Ministru, profesor Univers.; I. Dimitrescu Procop., senator și Primar al Capitalei; M. Vădescu, deputat, profesor universitar; Cristu S. Negoescu, profesor secundar; Dim. Cecropid, institutor, președinte al Societății corpului didactic primar. — Censori, Const. Alimăneșteanu, inginer de mine; Preotul econom Const. Ionescu, profesor secundar; Const. Alexandrescu, revisor școlar*

Membrii înscriși și cotisiatiuni plătite (Urmare).

I. C. Săraru (Stănesci), 1 leu; Pr. C. Herăscu (Stirbesci) 1 leu; I. Sușanu (Șușani de jos), 1 leu; D. Șușanu (Șușani de jos), un leu; C. Panfil (Tetoiu), un leu; Gr. Panoiu, invet. (Bengesci), 1 leu; I. Velican, invet. (Stejeri), 1 leu; D. I. Popescu, invet. (Valea cu apă), 1 leu; I. Pătrășcoiu, invet. (Brădiceni), 1 leu; D. Bogdan, invet. (Stănesci), 1 leu; Simion Popescu, invet. (Pocruia), 1 leu; Gh. Popescu, invet. (Peștișoru), 1 leu; Lazăr Arjocenu, invet. (Bălănesci), 1 leu; Iacob Părvulescu, invet. (Urdarii-de-sus), 1 leu; Emanoil Ciobanul, invet. (Cârligei), 1 leu; Const. Purec, invet. (Costeni), 1 leu; Dem. Amzulescu, invet. (Rășina), 1 leu; Dem. Diaconescu, invet. (Gord-Racoți), 1 leu; Nicolae Cernăeanu, invet. (Câlcești), 1 leu; C. Filipescu, invet. (Slobozia), 1 leu; V. Mălăcescu, invet. (Pojogeni), 1 leu; Gh. Dobrescu, invet. (Copăcioasa), 1 leu; I. Popescu, invet. (Baia-de-Fier), 1 leu; Gh. Rădoiescu, invet. (Albeni), 1 leu; Gh. Popescu, invet. (Călnicu), 1 leu; Gh. I. Negrescu, invet. (Pojaru-de-sus), 1 leu; I. Sredeanu, invet. (Tândălesci), 1 leu; Dem. Popescu, invet. (Tismana), 1 leu; Nicolae Popescu, invet. (Șomănesci) 1 leu. Gh. Schinteie, invet. (Bălta), 1 leu; Gh. Bărbulescu, invet. (Turcenii-de-Sus), 1 leu; Const. Păsăreanu, invet. (Bălteni), 1 leu; Dem. Popescu, invet. (Suru-pași), 1 leu; Dem. Nicolaescu, invet. (Budieni), 1 leu; Nicolae Vanvulescu, invet. (Magherescu), 1 leu; Paul Pașa, revisor școlar, (Constanța), 2 lei; Ión Titorianu, instit. (Constanța), 2 lei; Ión Costacea, instit. (Constanța) 2 lei I. Predescu (Constanța), 2 lei; Eleonora I. Predescu (Constanța) 1 leu; Gh. Cristescu (Constanța) 1 leu; I. Alexandrescu (Constanța) 1 leu; Xenofon Sterea (Constanța), 1 leu; Petru Dima (Constanța), 1 leu; S. Săndulescu (Constanța), 1 leu; I. M. Popescu-Mehedinți (Constanța), 1 leu;

Numărul membrilor înscriși cu începerea anului al II (1932) al societății, e de 759; iar numărul banilor încasați de la aceștia și de la vecii membrii, e de 1822 lei și 70 bani.

(Va urma in No. viitor).

GRĂDINA PREOTUL ILIE

Biserica Cotroceni, București.

Arbori fructiferi, Arbori pentru șosele, Arbori altoiți de ornament, Arbuști, Plante urcătoare, Brați, Pini austriaci Thuia și altele. Stupii, Trandafiri, etc.

A eșit de sub tipar în editura librăriei Sfetea, str. Lipscani No. 96, Gospodăria rurală, ediția 2-a, lucrată după programa școlilor normale și seminare, cu mai multe figuri în text, de V. S. Moga.

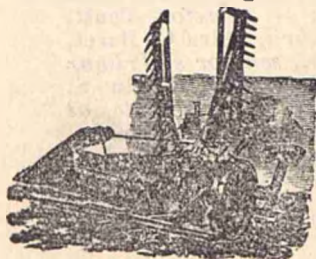
De vânzare la editor. Prețul 3 lei.

SOCIETATE ÎN COMANDITA WEIL, JOSEPH & Co.

București

Strada Smârdan No. 7, (Cassa Zerlendi).

Recomandă d-ilor agricultori *mașine și unelte agricole și industriale,*



de ori-ce fel, s. e.: Locomobile, Treerătoare, Pluguri întregi de oțel, Batoze de porumb, cu abur și manuale, mori pe postament de lemn și fer, pietre franceze originale garantate de la „La Ferté sous Jouarre, (Franța)”, etc. etc., din cele mai renumite fabrici pe cari le represintă, și în condițiuni cât se poate de favorabile pentru d-nii cumpărători.

La cas de necesitate, a se cere oferte și catalog ilustrat, care se trimete gratis și franco.

Condițiuni de plată avantajoase.

Garanție pentru material solid și buna funcțiune.

Singurul care vinde ieftin!

Galoși veritabili Rusesci

Pentru bărbați Lei 4,95, 5,95. Pentru dame Lei 2,95, 3,95.

GHETE de chevreaux pentru dame Lei 10,95, 11,95, 12,95.

GHETE de vax fin pentru bărbați, cu elastic și șireturi, Lei 11,95, 12,95, 13,95, 14,95.

CĂMĂȘI bărbătesci de zi și de noapte, începând de la Lei 2,95 în sus.

De asemenea și pentru dame, începând cu același preț.

Flanele și Ciorapi

pentru dame și bărbați cu prețuri fabulos de ieftine.

Bluze de Catifea și de Postav

Lei 8, 9, 10, 12, 14.

Mănuși glace fine Lei 2,50 perechia.

În cas rupându-se la încercare se dă altă pereche.

Magazinul „La tôte Sezónele“

Calea Victoriei, Bucuresei

(Alături cu poliția).

5%

Cupon de reduție pentru cititorii Albinei.

Cititorii revistelor vor ave un scđămint de 5% din prețurile însemnate, prezentând cuponul.